

Розвиток сучасного ресторанного бізнесу залежить від загальних тенденцій економіки держави, кон'юнктури споживчого ринку, змін структури попиту та пропозиції, розвитку нових форм організації бізнесу тощо. З урахуванням сучасних економічних умов підприємствам ресторанного господарства обох країн доводиться кардинально перебудовувати свою роботу, переглядати стратегії та плани розвитку. Кризові явища світової економіки, які спричиняють зниження доходів споживачів, що позначається на зниженні суми середнього чеку та завантаженості підприємств ресторанних господарств. Для подолання кризового стану у цій галузі потрібно вживати різних заходів, які б відповідали концепції та формату ресторанного закладу, а також статусу споживачів [6].

Висновки. Отже, на сучасному етапі у розвитку ресторанного господарства України і Польщі спостерігаються дві основні тенденції. По-перше, помітним є загальний спад у галузі, що проявляється у зниженні більшості показників. По-друге, з'являються нові прогресивні форми організації ресторанного бізнесу, які переорієнтовують ресторанный ринок на більш низькі цінові сегменти (футкорти, кейтеринг, демократичні та авторські ресторани та ін.).

Література

1. Дорошенко В. Територіальна організація підприємств ресторанного господарства України / В. Дорошенко, К. Дмитрієва // Географія : зб. наук. праць. – 2011. – № 58. – С. 27-30.
2. Держком. статистики України. Офіційний веб-сервер. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Організація послуг харчування. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://generation.at.ua/load/knigi/organizacija_poslu.
4. П'ятницька Г.Т. Ринок ресторанного господарства України: сучасний стан і перспективи розвитку / Г.Т. П'ятницька // Економіст : зб. наук. праць. – 2004. – № 4. – С. 57-61.
5. Організація обслуговування в закладах ресторанного господарства : підручник [для студ. ВНЗ] / за заг. ред. Н.О. П'ятницької. – К. : Центр навч. літ-ри, 2011. – 584 с.
6. Краснокутська Н.С. Стан та перспективи розвитку ресторанного господарства України / Н.С. Краснокутська, О.П. Ткаченко, О.Д. Тімченко. [Електронний ресурс]. – Доступний з http://irbis-nbuv.gov.ua/.../cgiirbis_64.exe.
7. Чернова Г.В. Особливості розвитку ресторанного господарства Вінниччини / Г.В. Чернова. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://aokomus.at.ua/JOURNALS/2013.pdf>
8. Шамара І.М. Тенденції розвитку ресторанного господарства як складової туристичної галузі України / І.М. Шамара. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://irfb.karazin.ua/resources/3449dabbb9cc14569cc2cab051373b7f.pdf>.
9. Główny Urząd Statystyczny. [Electronic resource]. – Mode of access <http://stat.gov.pl>.
10. E. Kwiatkowska Rynek usług gastronomicznych w Polsce / Edyta Kwiatkowska, Ganna Levytska. [Electronic resource]. – Mode of access http://www.wne.sggw.pl/.../pdf/EIOGZ_2009_nr74_s91.pdf.
11. [Electronic resource]. – Mode of access <http://www.restauracje-i-pozostale-placowki-gastronomiczne.56.1.pkd.pl>.

Прокопук А., Феленчак Ю.Б. Современные тенденции развития ресторанного хозяйства Украины и Польши

Исследовано современное состояние ресторанного хозяйства Украины и Республики Польша. Проанализированы особенности развития ресторанного хозяйства обеих стран в течение 1990-2013 гг. с учетом региональной специфики его становления и развития. Рассмотрены структурные изменения в функционировании заведений ресторанного хозяйства и определены темпы их развития. Разработана картосхема обеспеченности заведениями ресторанного хозяйства Украины и Польши. Очерчены основные тенденции развития ресторанного хозяйства в ближайшей перспективе.

Ключевые слова: ресторанное хозяйство, заведение ресторанного хозяйства, предприятие питания, ресторан, демократический ресторан, кейтеринг.

Prokopiuk A., Felenchak Yu.B. Some Current Trends of Restaurant Industry Development in Ukraine and Poland

The current state of the restaurant industry of Ukraine and Poland is investigated. Some features of the restaurant industry of both countries during the 1990-2013, taking into account regional specifics of its formation and development are analysed. Structural changes in the functioning of restaurant industry enterprises are studied, the pace of their development is determined. The scheme of providing Ukraine and Poland with restaurants is designed. The basic trends of restaurant facilities in the near future are predicted.

Keywords: restaurant industry, enterprises of restaurant industry, restaurant, democratic restaurant, catering.

УДК 330.142.22 Доц. М.К. Русинко, канд. фіз.-мат. наук – Львівський інститут банківської справи Університету банківської справи НБУ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ БАНКІВСЬКИХ РЕСУРСІВ ВІТЧИЗНЯНИМИ БАНКІВСЬКИМИ УСТАНОВАМИ У ПОСТКРИЗОВИЙ ПЕРІОД

Розглянуто структуру і джерела формування банківських ресурсів та основні напрями вдосконалення ресурсної політики банківських установ. Представлено динаміку банківських ресурсів у докризовий, кризовий та посткризовий періоди і проаналізовано критерії їх формування та основні складові. Визначено умови формування власних, залучених і позичених коштів, їхню питому вагу в загальному обсязі банківського капіталу. Розкрито роль заощаджень населення і їх вплив на формування банківських ресурсів та на реалізацію активних операцій банківських установ.

Ключові слова: банківські ресурси, банківський капітал, банківські установи, банківська політика, ресурсний потенціал, ресурсна політика, власні, залучені та позичені кошти, доходи і заощадження населення, депозити, активні операції.

Вступ. Вітчизняна економіка на нинішньому етапі розвитку перебуває на стадії трансформаційних перетворень, кардинальних змін у господарському комплексі та інноваційних процесів у всіх галузях виробництва, переорієнтації ринків збуту виробленої продукції, інтеграції в європейській і світовий економічний простір. Водночас для успішного вирішення і реалізації зазначених процесів та досягнення максимальної результативності потрібні значні фінансові ресурси. Своєю чергою, на сьогодні забезпечення фінансовими ресурсами різних сфер економічної діяльності є нерівномірним, переривчастим і не завжди в потрібних обсягах, і саме тому визначальним фактором стабільності та поступального і послідовного розвитку національного господарства є розвинена банківська система, головним завданням якої, власне, і акумуляція та перерозподіл грошових коштів між тими, у кого є їхній надлишок, і тими, кому вони так потрібні. Зважаючи на виняткову значущість банківського сектору, об'єктивно необхідним є підтримка стабільності в ньому та запровадження прогресивних технологій і використання відповідних умов щодо забезпечення високого рівня формування банківських ресурсів, потрібних їх обсягів та забезпечення виняткової результативності функціонування банківської системи і, відповідно, сприяння її розвитку на національному рівні.

Зважаючи на зазначене, сфера формування банківських ресурсів є досить важливою та актуальною, особливо в сучасних умовах, умовах військової агресії та нестабільної політичної ситуації. А тому зазначений процес потребує ґрунтов-

ного дослідження і запровадження адекватного науково-методичного підходу та ефективних методів, які б дозволили у досить короткі проміжки часу формувати значні обсяги фінансових ресурсів і направляти їх у найбільш важливі галузі національної економіки, які мають потребу в додаткових грошових коштах.

Значимо, що значну увагу дослідженню шляхів і методів формування банківських ресурсів та закономірностей розвитку їхніх сегментів приділено у наукових працях низки зарубіжних і вітчизняних учених, науковців і економістів-практиків, а саме: М. Алексеєнка, О. Барановського, З. Васильченка, Т. Васильєвої, О. Васюренка, А. Вожжова, В. Гейця, В. Єлейка, О. Заруби, О. Кіреєва, М. Крупки, І. Лютого, В. Марцина, В. Міщенко, О. Мороза, П. Роуза, М. Савлука, Т. Смовженко, Ф. Турка, І. Школьник, В. Усоскіна та ін.

Мета роботи – обґрунтування науково-методичного підходу до формування банківських ресурсів в умовах нестабільності та кризових явищ, діагностика ресурсного потенціалу вітчизняної банківської системи. Основним завданням дослідження є виявлення чинників, які впливають на параметри формування ресурсного потенціалу українських банківських установ, аналіз ресурсного забезпечення діяльності банків і його вплив на розвиток реального сектору національної економіки в посткризовий період.

Виклад основного матеріалу. Ринкові перетворення в Україні дали поштовх до створення принципово нових умов діяльності суб'єктів господарювання, розширили можливості та відкрили привабливі перспективи їх розвитку. Водночас перехід на якісно нові форми господарювання супроводжується низкою проблем і труднощів перехідного періоду та вимагає розроблення і реалізації пристосованих до сучасних умов та механізмів управління фінансово-господарською діяльністю підприємницьких структур із врахуванням мінливості та невизначеності умов ринкового середовища. Усе це вимагає досить ефективного формування фінансових ресурсів, особливо банківських ресурсів [10], тобто ресурсного потенціалу банку.

Сучасний розвиток національної економіки, як зазначено вище, потребує дедалі більше фінансових ресурсів, а отже, дедалі більших обсягів грошових коштів фінансово-кредитних установ різного рангу, зокрема і банківських, які, як свідчить досвід, є найбільш потужними інститутами мобілізації та розподілу вільних грошових ресурсів.

Отже, найважливіша роль банківської системи – це задоволення все зростаючої потреби галузей національної економіки у грошових коштах, створення умов для зростання української економіки і забезпечення як акумулювання та регулювання кредитно-грошового обігу, так і рух, перерозподіл та ефективне використання фінансових ресурсів. Ефективне використання зазначених функцій значною мірою залежить від стану ресурсної бази банківської системи [14, с. 24-27]. У наукових публікаціях та економічній літературі, а також різних економічних словниках та енциклопедіях ресурсний потенціал банківської установи характеризується "як складна система ресурсів, що знаходиться у взаємозв'язку та взаємозалежності" [8, 20].

Поняття "банківські ресурси" в Економічному тлумачному словнику [11, с. 302] трактується як "різновид, складова частина фінансових ресурсів, що містить власні й залучені засоби банків. Власні засоби – акціонерний і резервний

капітал, а також нерозділений прибуток. Залучені засоби – вклади, кошти від продажу облігацій та інших цінних паперів".

Автор тлумачного словника із банківської справи О.М. Островська дає таке визначення: "Банківські ресурси – це ресурси, які складаються з власних та залучених коштів банку" [18]. Аналогічне визначення надає О.І. Лаврушин, автор наукового видання "Банковское дело" [5]. Із викладеного випливає, що в цих визначеннях розкривається тільки структура банківських ресурсів, але не розкриваються джерела їх формування.

У Фінансово-кредитному словнику [21] подано таке визначення: "Банківські ресурси – це сукупність коштів, які перебувають у розпорядженні банків та використовуються ними для кредитування й інших активних операцій". У цьому визначенні вже цілком зазначається, що розпоряджається банківськими ресурсами саме банк, у володінні якого вони перебувають. Проте в цьому визначенні не концентрується увага на джерелах формування банківських ресурсів, а серед напрямів використання банківських ресурсів зазначається сфера кредитування.

Банківська енциклопедія за редакцією С.І. Лукаша і Л.А. Малютіної [4], Банківська енциклопедія за редакцією А.М. Мороза [2], а також науковці О. Кириченко, І. Гіленко і А. Ятченко [13] подають таке тлумачення: "Банківські ресурси – це сукупність коштів банку, що знаходяться в його розпорядженні та використовуються для кредитних, інвестиційних та інших активних операцій". У зазначеному трактуванні підкреслюється й інвестиційна спрямованість використання банківських ресурсів. Звичайно, використання банківських ресурсів потрібно розглядати у значно ширшому плані [8], відзначаючи при цьому весь спектр джерел формування банківських ресурсів та напрямів їх використання.

Значно ширше тлумачення терміна "банківські ресурси" подано в Енциклопедії для банкіра [12, с. 400], у якій зазначено, що "банківські ресурси – це сукупність грошових коштів, які перебувають у розпорядженні банків і використовуються ними для кредитних, інвестиційних та інших активних операцій. Банківські ресурси поділяються на власні, залучені та запозичені. Власні – це статутний, резервний та інші фонди банку. Залучені – це кошти, які перебувають на поточних, депозитних та інших рахунках клієнтів банку. Запозичені – отримані банком на певний час грошові кошти від інших банків чи організацій".

Своєю чергою, автори Економічного енциклопедичного словника [15, с. 48] С.В. Мочерний, Я.С. Ларіна, О.А. Устенко і С.І. Юрій банківські ресурси характеризують як "сукупність фінансових ресурсів, що сконцентровані в банках і використовуються для активних операцій. Трьома основними складовими частинами банківських ресурсів є: 1) власні кошти (статутний капітал, фонди та загальні резерви банку, нерозподілений прибуток); 2) залучені кошти (рахунки і депозити інших банків, депозити і вклади фізичних осіб, депозити юридичних осіб, цінні папери власного боргу – ощадні сертифікати, векселі); 3) позичені кошти (міжбанківські кредити, емісія боргових зобов'язань, облігацій)".

Варто звернути увагу, що в зазначених Енциклопедії для банкіра, Економічному енциклопедичному словнику подано структуру банківських ресурсів (власних, залучених і запозичених коштів), і ширше, ніж в інших, представлено їх тлумачення. Отже, банківські ресурси – це основа основ діяльності кожної банківської установи, оскільки процеси формування ресурсів і надання кредитів чи інвестицій перебувають у тісному взаємозв'язку [3, с. 198].

Значимо, що банківська установа – це особливий і досить важливий капіталотвірний інститут, який мобілізує вільні ресурси клієнтів та грошові кошти й у процесі своєї діяльності розподіляє їх відповідно до потреб між суб'єктами ринкових відносин, а також надає інші послуги, в основному пов'язані з грошовими потоками, а значить володіє в основному такою формою ресурсів, як кошти, які кваліфікуються як "банківські ресурси". Ефективність діяльності банківської установи істотно залежить від реалізації власної банківської політики, особливо однієї з найважливіших складових ресурсної політики, яка, перш за все, проявляється у формуванні необхідних ресурсів, а також раціонального їх використання.

Аналізуючи особливості формування банківських ресурсів в умовах ринкових відносин, варто зауважити, що їх трансформація, тобто перетворення з вільних коштів, залучених в одних клієнтів банківської установи, у надані кредити іншим клієнтам, які мають потребу в додаткових коштах, проводиться на оплатній основі (відсотка за депозитом і відсотка за кредитом), тобто вони – кошти – є свого роду товаром. Отже, вартість банківських ресурсів полягає у спроможності і функціонувати як капітал, і приносити дохід у формі позичкового відсотка, який є складовою банківських прибутків (рис.).

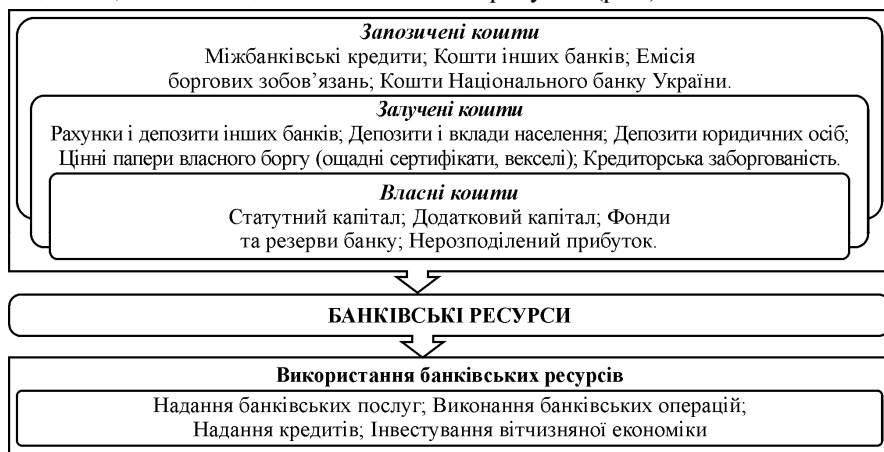

Рис. Структура і джерела формування й використання банківських ресурсів (сформував автор)

На основі зазначеного вище можна зробити висновок, що поняття "ресурси банківської установи" можуть виступати у двох аспектах: по-перше, банківські ресурси у своїй основі є акумульовані банком вільні кошти суб'єктів господарювання, населення, організацій та установ на умовах боргових зобов'язань для подальшого розміщення на кредитному чи іншому ринку з метою отримання прибутку; по-друге, "ресурси" трактуються не тільки як "кошти", а й як "можливості", що дає право застосовувати його і до поняття "банківські ресурси", як було зазначено вище, у широкому розумінні, тобто не тільки можливість акумулювати кошти, а й отримувати прибуток від здійснення активних (кредитних) операцій і наданих послуг клієнтам банку [19, с. 18-20].

Отже, можна зробити висновок, що ресурсною базою банківської установи є сукупність грошових коштів, які є в її розпорядженні і використовуються для ефективного її функціонування та забезпечення діяльності на прибутковій основі, забезпечуючи при цьому стале зростання національного господарства і добробуту населення. Джерелами формування банківських ресурсів є власні, залучені та запозичені кошти (див. рис.), а тенденції і динаміку їх формування представлено в табл. 1.

Табл. 1. Основні показники формування банківських ресурсів у 2007-2014 рр., млрд грн

Показник	Рік							
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Пасиви, всього	599,4	926,1	880,3	942,1	1 054,3	1 127,2	1 278,1	1 316,9
Темпи зростання	1,76	1,55	0,95	1,07	1,12	1,07	1,13	1,03
Балансовий капітал	69,6	119,3	115,2	137,7	155,5	169,3	192,6	148,0
Темпи зростання	1,63	1,71	0,97	1,20	1,13	1,09	1,14	0,77
зокрема:								
статутний капітал	42,9	82,5	119,2	145,9	171,9	175,2	185,2	180,2
частка балансового капіталу в пасивах, відсотків	11,6	12,9	13,1	14,6	14,7	15,0	15,1	11,2
Зобов'язання банків	529,8	806,8	765,1	804,3	898,8	957,9	1 085,1	1 168,8
зокрема:								
кошти суб'єктів господарювання	112,0	143,9	115,2	144,0	186,2	202,6	234,9	261,4
із них:								
термінові кошти суб'єктів господарювання	54,2	73,4	50,5	55,3	74,2	92,8	104,7	102,5
Кошти фізичних осіб	163,5	213,2	210,0	270,7	306,2	364,0	433,7	416,4
із них:								
термінові кошти фізичних осіб	125,6	175,1	155,2	206,6	237,4	289,1	350,8	319,1
Відсоток у зобов'язаннях банків	23,7	21,7	20,3	25,7	26,4	30,8	32,3	27,3
Регулятивний капітал банків (власні кошти)	72,3	123,1	135,8	160,9	178,5	178,9	205,0	188,9

Примітка: сформовано на основі [16, с. 39; 17, с. 59].

Як видно із табл. 1, кошти фізичних осіб від 1,5 до 1,95 раза перевищують кошти суб'єктів господарювання у зобов'язаннях банківських установ. Це можна пояснити тим, що підприємства свої власні кошти використовують для розвитку, оновлення обладнання, запровадження новітніх технологій, а фізичні особи свої вільні кошти (заощадження) вкладають у банки.

Важливою складовою заощаджень населення є їхні доходи (табл. 2).

Табл. 2. Доходи і заощадження населення у 2007-2014 рр., млрд грн

Показник	Рік							
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*
Доходи населення	623,3	845,6	894,3	1 101,0	1 266,8	1 457,9	1 529,4	726,1
Темпи зростання	1,32	1,36	1,06	1,23	1,15	1,15	1,05	
Заощадження населення	47,8	52,0	80,4	156,4	123,1	147,3	132,6	38,4
Темпи зростання	1,08	1,09	1,55	1,95	0,78	1,20	0,90	
Відсоток заощаджень у доходах населення	7,67	6,15	8,99	14,21	9,72	10,10	8,67	5,29

* Дані за I півріччя 2014 р.

Примітка: сформовано за [6, с. 68, 70; 7, с. 47].

Важливою складовою частиною банківських ресурсів є власний капітал, який формується залежно від організаційно-правової форми банківської установи за допомогою паїв засновників або ж внаслідок випуску та розміщення акцій на стадії заснування банку, а подальше зростання відбувається як за рахунок капіталізації частини прибутку, так і шляхом додаткової емісії акцій. Власний капітал банківської установи в сукупному банківському капіталі, відповідно до нормативів, займає невелику питому вагу – від 8 до 12 % [1, с. 109-115].

Власний капітал банку є одним із найважливіших показників, які характеризують фінансову стійкість банківської установи та її здатність в умовах конкурентного середовища ефективно розвиватись. Зміцнення ресурсної бази вітчизняної банківської системи, її інтеграції в міжнародний ринок банківських послуг залежатимуть, передусім, від зростання обсягів власного капіталу банківської установи [9, с. 145-150].

Значимо, що від величини власного капіталу банківської установи залежать обсяги залучених і позичених коштів, а це, своєю чергою, істотно впливає на її діяльність, забезпечення ефективного кредитування своїх клієнтів і в кінцевому підсумку на прибутки банківської установи.

Висновки. Таким чином встановлено, що в посткризовий період банківські ресурси хоча і незначними темпами, проте зростали, але на їхні обсяги істотно впливають такі чинники, як: політична ситуація у країні, система оподаткування доходів населення, коливання курсу валют, монетарна політика Національного банку України, а також ухвалення Кабінетом Міністрів України адекватних і виважених рішень у плані стабілізації та розвитку економіки, а також рішень у сфері надання та оплати комунальних послуг.

Література

1. Алексеевко М.Д. Формування статутного капіталу банку / М.Д. Алексеевко, Л.М. Алексеевко // Фінанси України : журнал. – 2005. – № 4. – С. 109-115.
2. Банківська енциклопедія / за ред. проф. А.М. Мороза. – К. : Вид-во ЕЛБТОН, 1993. – 328 с.
3. Банківська справа : навч. посібн. / за ред. проф. Р.І. Тиркала. – Тернопіль : Вид-во "Карт-бланш", 2001. – 314 с.
4. Банковская энциклопедия / под ред. С.И. Лукаш, А.Л. Малотиной. – Днепропетровск : Изд-во "Баланс – Аудит"; "Каисса Плюс", 1994. – 252 с.
5. Банковское дело / под ред. О.И. Лаврушина. – М. : Изд-во "Финансы и статистика", 2000. – 672 с.
6. Валовий внутрішній продукт, доходи населення // Бюлетень Національного банку України. – 2011. – № 5 (218). – С. 68, 70.
7. Валовий внутрішній продукт, доходи населення // Бюлетень Національного банку України. – 2014. – № 12 (261). – С. 47.
8. Васюренко О. Ресурсний потенціал комерційного банку / О. Васюренко, І. Федосік // Банківська справа. – 2002. – № 1 (43). – С. 58-64.
9. Владичин У.В. Капіталізація банківської системи України / У.В. Владичин // Фінанси України : журнал. – 2002. – № 7. – С. 145-150.
10. Економіка України: стратегія і політика довготермінового розвитку : монографія / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця. – К. : Вид-во "Фенікс", 2003. – 208 с.
11. Економічний тлумачний словник: власність, приватизація, ринок цінних паперів (українсько-англійсько-російський) / Л.М. Алексеевко, В.М. Олексієнко. – Тернопіль : Вид-во "АС-Тон", 2003. – 672 с.
12. Енциклопедія для банкіра. – У 2-ох т. / ред. кол.; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. Т.С. Смовженко, д-ра екон. наук, проф. П.В. Слав'юка. – К. : Вид-во УБС НБУ, 2013. – Т. 2: Практична термінологія. – 547 с.
13. Кириченко О. Банківський менеджмент : навч. посібн. / О. Кириченко, І. Гіленко, А. Ятченко. – К. : Вид-во "Основи", 1999. – 671 с.
14. Кіреєв О. Підвищення конкурентоспроможності банку: стратегічний підхід / О. Кіреєв, Ю. Заруба // Вісник Національного банку України : зб. наук. праць. – 2003. – № 11. – С. 24-27.

15. Мочерний С.В. Економічний енциклопедичний словник. – У 2-ох т. – Львів : Вид-во "Світ", 2005. – Т. 1 / С.В. Мочерний, Я.С. Ларіна, О.А. Устенко, С.І. Юрій; за ред. С.В. Мочерного. – 616 с.
16. Основні показники діяльності банків України на 1 січня 2012 року // Вісник Національного банку України. – 2012. – № 2 (192). – Лютий. – С. 39.
17. Основні показники діяльності банків України на 1 січня 2015 року // Вісник Національного банку України. – 2015. – № 2 (228). – Лютий. – С. 59.
18. Островская О.М. Банковское дело: толковый словарь / О.М. Островская. – Изд. 2-ое, [перераб. и доп.]. – М. : Изд-во "Гелиос АРВ", 2001. – 400 с.
19. Раевский К. Роль субординированного капитала у формировании ресурсной базы банков / К. Раевский, М. Алексеевко // Вісник Національного банку України : зб. наук. праць. – 2001. – № 9. – С. 18-20.
20. Ревенко Н.Г. Управление ресурсами промышленных предприятий в условиях переходного периода : монография / Н.Г. Ревенко. – К. : Редакция "Бюлетень ВАК України", 2000. – 256 с.
21. Финансово-кредитный словарь. – В 3-х т. – М. : Изд-во "Финансы и статистика", 1988. – Т. III: Р – Я / гл. ред. Н.В. Гаретовский. – 511 с.

Русыно М.К. Современные тенденции и особенности процесса формирования банковских ресурсов отечественными банковскими учреждениями в посткризисный период

Рассмотрена структура и источники формирования банковских ресурсов и основные направления совершенствования ресурсной политики банковских учреждений. Представлена динамика банковских ресурсов в докризисный, кризисный и посткризисный периоды, проанализированы критерии их формирования и основные составляющие. Определены условия формирования собственных, привлеченных и заемных средств, их удельный вес в общем объеме банковского капитала. Раскрыта роль сбережений населения и их влияние на формирование банковских ресурсов и на реализацию активных операций банковских учреждений.

Ключевые слова: банковские ресурсы, банковский капитал, банковские учреждения, банковская политика, ресурсный потенциал, ресурсная политика, собственные, привлеченные и заемные средства, доходы и сбережения населения, депозиты, активные операции.

Rusynko M.K. Some Modern Trends and Features of Bank Resources Formation by Domestic Bank Institutions in Post-Crisis Period

The structure and sources of bank resources formation and main directions of banks resource policy improving are reviewed. The dynamics of banking resources in pre-crisis, crisis and post-crisis periods are described. The criteria for their formation and main components are analysed. The conditions for the formation of own, attracted and borrowed funds, and their proportion in total banking capital are also determined. The role of savings and their impact on the banking resources formation and the implementation of active operations of banks are investigated.

Keywords: bank resources, bank capital, bank institutions, banking policy, resource potential, resource policy, own, attracted and borrowed funds, income and savings of the population, deposits, active operations.

УДК 336.7

Доц. І.С. Скоропад, канд. екон. наук;
студ. А.П. Усик – НУ "Львівська політехніка"

ВПЛИВ ДЕВАЛЬВАЦІЇ НА БАНКІВСЬКУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ

Досліджено теоретичні основи основних причин девальвації та її впливу на банківську систему України, обґрунтовано теоретичні засади здійснення валютно-курсової політики за допомогою такого інструменту, як девальвація, досліджено зовнішні і внутрішні чинники девальвації та проаналізовано їх вплив на банківську систему. Висвітлено динаміку зміни курсу гривні до долара США за 2014 – початок 2015 р. Обґрунтовано необхідність впровадження оптимальної комбінації регуляторних заходів Національного банку України для стабілізації валютного курсу та впровадження виваженого підходу до формування економічної політики держави.

Ключові слова: банківська система, валютно-курсова політика, девальвація, курс валют.